

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra VEJBRED

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 464. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg03-shoot-idm139889640932288/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

Mange Aar var gaaede. Væk var Prinsessen og hele Landet fyldt af Jammer over det, hun maatte døje. Rygtet gik, som Rygtet plejer at gaa. Alle vidste Besked om Elendigheden, skønt de enkelte, der havde vovet sig til Dragens Hule, var kommet hurtigere ud end ind og aldrig havde set andet end Dragens rædsomt knyttede laadne Næve. Hver øvige Dag stod det samme Avertissement i alle Landets Blade: „Den, som dræber Dragen, skal faa Prinsessen.“

Saa en skønne Morgen stod der i de samme Blade, at nu havde den pukkelryggede Skomager taget Affære. Der blev straks gjort en Revy med megen Lystighed. Skomageren var at finde i den, og Folk lo sig den halve Forstand fra.

— Hvorfor løb du ikke efter Dragen straks? spurgte de spydige Mennesker, og det er forbavsende saa let, alle Mennesker bliver spydige.

Skomageren grubbede sit begede Hageskæg.

— Fem Aar er ikke det samme som én Dag! sagde han. Og den Bemærkning, var der ingen, der forstod.

Men han rejste. Alle de andre, der var rejste før han, havde faaet ministeriel Understøttelse, men han fik ingen.

Og han kom til Dragens Hule.

Det var Dragen selv, der lukkede op, og han lukkede ham helt ind.

— Tænkte jeg det ikke nok! sagde Skomageren ganske højt.

... Hvad behager? spurgte Dragen og saa adspredt paa ham.

— Ingen kan være ond mod en vanfør, smiskede Skomageren.

Men i det samme fo'r Dragen afsted og var borte. Der stod Skomageren, og der sad Prinsessen, og nu var de ene hjemme.

— Det gaar, som jeg tænkte, sagde Skomageren.

— Hvad behager? spurgte Prinsessen og saa helt adspredt paa ham, akkurat som Dragen.

— Det er fem Aar siden, I løb jeres Vej sammen! sagde Skomageren.